

Pastisseria RAGA C/. Major, 105 - Tel. 977 72 03 53 ULLDECONA	ADMINISTRACIÓ DE LOTERIES Carolina Borrell Subirats C/. Major, 51 - Tel. 977 72 07 20 - ULLDECONA	Video-Foto MILLAN EUROCHROM - Laboratori Fotogràfic Avgda. Ramon Salomón, 19 Tel. 977 57 32 15 - ULLDECONA
COOPERATIVA AGRÍCOLA D'ULLDECONA, S.C.C.R.L. OLI VERGE D'OLIVA ACOMONT Vendes: Major, 175 - Tel. 977 72 00 07 ULLDECONA	l'Únic Moli Restaurant  Ctra. Ulldecona a La Sénia, km. 10 Tel. 977 57 08 93 - Mòbil 661 535 187 - BARRI CASTELL	Mobles A R N A U  C/. Sant Lluç, 12 - Major 82 Tel. 977 72 03 58 ULLDECONA
 GRAU Domèstica: Guifré, 13 Tel. 977 720 687 Industrial: Ctra. Tortosa, s/n. Tel. 977 720 620 Fax 977 721 115 43550 ULLDECONA	 JMS ELECTRODOMÈSTICS, C.B. c/. major, 153 - tel./fax 977 72 06 38 - 43550 ulldecona (tarragona) e-mail: jmselect@tinet.org	 FINQUES 10 Més de 30 anys dins del món immobiliari Tel. 977 57 31 36 ULLDECONA agilitat i gestió immobiliària
 Olga, s.l. Carnisseria AQUÍ BONA CARNI! c/. Major, n° 160 Tel. 977 72 04 64 43550 Ulldecona - TARRAGONA e-mail: carniceriaolga@eresmax.com	 Fusteria ENRIQUE BOSCH MARTÍ Avgda. Escoles, 5 - Tel. 977 72 11 37 ULLDECONA	RESTAURANT - HOTEL  Bon Lloc Antiga Ctra. Vinaròs, s/n. Tels. 977 72 02 09 - 977 57 30 16
SOLISAN, S.L. Agente de Seguros MAPFRE C/. Sant Antoni, 28 - Tel. 977 57 34 16 ULLDECONA	 INSTITUT DE BELLESA fes goig C/. Sant Pasqual, 43 - Tel. 977 72 12 82 ULLDECONA	 SAUCH-VILADOT, S.L. Agents d'Assegurances Assessors i Gestors C/. Mestre Hierro, 5 - Tel./Fax 977 72 00 48 ULLDECONA
 BLOC PAPERERIA I REGALS Calvari, 52 Tel. 977 72 04 67 ULLDECONA	 Mercè Sans Cucala Núm. Col. T-522 Tel. 676 03 20 09 Veterinària clínica equina Fisioterapeuta equina	 Forn de pa J. CASOLA Murada de Dalt, 37 - Tel. 977 72 08 24 ULLDECONA



Representants dels CCR amb un grup de Castellers de Vilafranca del Penedès

SETEMBRE-OCTUBRE 2008

Preu: 1 €

NÚM. 158

L'ESTUDIANT ROS



GRUP
DE
TEATRE
DEL



CENTRE CULTURAL RECREATIU

ÍNDEX

- Editorial 2
- Activitats del CCR 3-4
- Tardor: records i nostàlgia...
del meu diari 5
- Històries de mites grecs 6-7
- Novetats filatèliques 8-9
- XXXIX Concurs de Pessebres 10
- Gastronomia - Racó poètic..... 11



Fundat l'any 1947

EDITAT AMB LA COL·LABORACIÓ
DE LA
DIPUTACIÓ DE TARRAGONA

DIRECTOR:

Juan José Sans Forcadell

CONSELL DE REDACCIÓ:

Josep Lluís Cabañas Vidal

Lluc Fernández Tomàs

Enriqueta Sales Ferré

Jordi Reverté Vergés

M^a Cinta Caballer Meseguer

Carmen Àvila Terzi

DIBUIXOS:

Joan Riba Costes

NOTES:

- El Consell de Redacció agraeix totes les col·laboracions, però es reserva el dret de la seva publicació.
- Aquesta revista, no es fa responsable de les publicacions que no vagin signades pel Consell de Redacció.
- L'exclusiva responsabilitat del text publicat ve indentificat per la seva firma.

Edita:

CENTRE CULTURAL RECREATIU D'ULLDECONA
C.I.F. G - 43103332
Major, 147, 1r. - Apartat Correus 52
Tel. 977 72 11 66 - 43550 ULLDECONA
D.L.: T. 1.227 - 1982

Imprimeix: gráficas
montsia

C/. Migdia, 9 - Tel./Fax 977 57 31 60
43550 ULLDECONA (Tarragona)
e-mail: graf.montsia@terra.es

Editorial

Estem en plenes Jornades de Teatre i podem dir que estem disfrutant del bon teatre i de les diferents maneres de representar-lo. De moment, les obres que s'han escenificat han estat de l'agrat del públic i esperem seguir en aquesta línia.

En aquest número de la revista trobareu una participació de Loteria de Nadal què, com tots els anys, acostumem a obsequiar als nostres socis.

Aprofitem per agrair també la col·laboració a la nostra revista de la gent que la fa possible i ens ajuda a tirar endavant la nostra Entitat.

JUANJO SANS FORCADELL
President



ACTIVITATS DEL CENTRE CULTURAL RECREATIU

JORNADES DE TEATRE DE TARDOR 2008

Com ja sabeu, estem en plena temporada de les ja tradicionals Jornades que cada any organitza la secció de teatre del Centre Cultural Recreatiu. En el moment de preparar aquest número de la Revista hem pogut assistir a la representació de tres obres. Us oferim a continuació un comentari al respecte.

Dia 5 d'octubre: "La paret", de la companyia de teatre de Mollet del Vallès.

Va obrir les Jornades d'enguany. És una obra un tant peculiar, en la que es volia fer participar al públic: s'hi va plantejar una situació d'injustícia social que patien uns immigrants. Una presentadora va advertir que els actors estaven molt relacionats amb les persones que n'havien estat víctimes realment. Es pretenia aconseguir que l'espectador, molest davant de qualsevol injustícia, intentés canviar aquesta situació comentant la manera de comportar-se els personatges representats o, fins i tot, pujant a l'escenari a interpretar-los. Si més no, en acabar l'obra, la gent debatia els fets que s'hi havien vist.



L'opinió del públic en sortir de l'obra estava molt dividida. Algunes persones creien que les injustícies representades no eren prou "fortes" com per a que els espectadors s'impliquessin; altres s'hi van implicar i van col·laborar amb els actors. Totes, això sí, va reconèixer que es tractava d'una idea original.

L'obra és una versió pròpia i el grup de teatre, "Teatre Vida", està format per gent de dos barris diferents que pretenen denunciar tota mena d'injustícies.

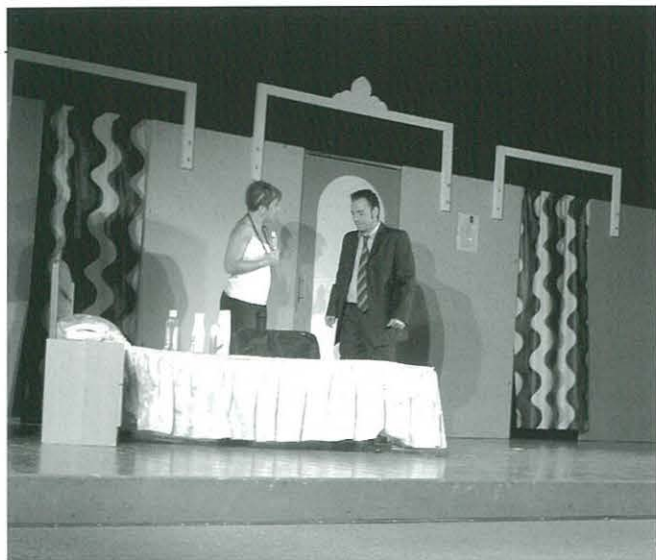
Dia 12 d'octubre: "Nit de nocces", del Grup Escènic de la Societat Cultural Esportiva i Recreativa de L'Ametlla de Mar.

Ens va fer passar una bona estona amb algun moment per reflexionar. En realitat eren tres obres curtes on es plantejaven diferents comportaments de parelles de nuvis en la nit de nocces a l'habitació d'un hotel.

En la primera, la dona estava obsessionada amb la higiene, es quedava tancada al bany i el seu



marit reclamava a la consergeria un "servei especial", pensant-se que vindrien a obrir-li la porta del bany.



En la segona història, se'ns feia creure que l'home tenia una aventura amorosa amb la directora de l'hotel, quan, en realitat, era la seva dona la que hi estava embolicada.

La tercera va ser la més divertida. Mostrava a una dona ja madura i vídua, mare d'una noia molt tímida acabada de casar amb un noi igualment tímida. La mare, que només tenia aquella filla, estava il·lusionada amb la idea de ser iaia, però el caràcter

dels joves, extremadament apocat, no semblava que facilités el compliment d'aquesta il·lusió. Així que ella, molt decidida, volia donar-los dissimuladament l'empenta que necessitaven.

La temàtica general, no exempta de picardies, i l'actuació dels protagonistes, especialment la de la mare de la última situació, ens van divertir molt.

Dia 19 d'octubre: "Mitges veritats" de Nicasi Camps i Pinós, per l'Agrupació Teatral de Benet Escrivà, de Sant Feliu de Guíxols.

Sis dones de trenta anys, que van anar juntes a l'escola de les monges, es troben un cop a l'any per recordar vells moments i comentar anècdotes de l'escola. La reunió enguany és diferent: la última vegada una d'elles planteja una juguesca a les altres. Totes estan patint perquè si l'ha guanyat tenen molt a perdre: ella deia que aconseguiria tenir una aventura amb els marits de cadascuna de les altres. Quan arriba ella, les altres cinc ja han dinat i esperen el resultat de la juguesca. La reunió acaba quan totes elles han escoltat com els seus marits han anat caient en la trampa. Però la Carol, veient que la juguesca li surt malament, acaba dient que tot és broma.

Les actrius van aconseguir mostrar sis dones de caràcters molt diferents, i l'obra ens va fer reflexionar sobre la verdadera amistat i la sinceritat.



CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS DE BARCELONA

TARDOR: record i nostàlgia... del meu diari

Dimecres, 29 d'octubre

He sortit de casa com cada matí per anar a buscar el pa. Està plovent. Lo temps normal per a aquesta estació de l'any en què ens trobem. La tardor.



De tornada a casa vaig saltant com puc los tolls d'aigua, que en són molts. Los carrers i les voreres, degut a la quantitat d'obres desmesurades que s'han fet al poble, resten en condicions molt dolentes...

De sobte em ve al cap una xiqueta d'uns vuit o nou anys. Se'n va a l'escola, També plou. Porta paraigües i "katiuskas" per evitar mullar-se. Se'n va caminant contenta i feliç perquè sap que quan plou és la "festa dels pagesos". Quan tornarà a casa per dinar trobarà al pare i als "manos" que no han pogut anar al camp. Per tant, és un dia especial.

En tornar de l'escola, i abans d'arribar a casa, ja pot sentir pel carrer el soroll del "serrutx": zig-zag, zig-zag... Són lo pare i el seu germà gran que estan serrant a mà los troncs de llenya que deprés agafarà l'altre germà per a fer "ascles" en la destal. Abans a totes les cases es cuinava amb llenya. La mare es trobava a dalt a la cuina preparant lo dinar per a tots. L'olla era al foc amb els seus fesols, un trosset de cansalada, bracet, cardets i sense oblidar les botifarretes de ceba. Feia una oloreta que et despertava la gana i, com no podia ser d'una altra manera, un bon morter d'all-i-oli. Al foc hi torraven les llesques de pa de pagès més eixutes; abans el pa no es floria.

Cavilant i recordant ja he arribat a casa. Això em fa que torne a la realitat. Ara, jo sóc la mare però no hi ha entrada a casa, ni "serrutx", ni destal per tallar la llenya. Los "meus xiquets" ja són grans. Encara que de vegades siguen per casa no és lo mateix. Lo temps ha canviat; per a bé? per a mal? Tot és relatiu. Cadascú que en tregui les conclusions segons la seva experiència. Lo temps passat mai ha estat millor. Ni el d'ara millor que el passat. Jo crec que cada època ha tingut la seva història i és la que ens ha tocat viure. Lo blanc sempre serà blanc i lo negre seguirà essent negre, encara que de vegades ens ho vulguen canviar.

Potser m'he posat massa nostàlgica. És lo que té la tardor. Però a mi m'encisa aquesta estació; significa relax, sentiment, estima i com un "retrobar-te a tu mateix" després dels aldarulls de l'estiu. Heu provat alguna vegada quan plou d'agafar un bon llibre i posar-vos al cassette "Las cuatro estaciones" de Vivaldi com a música de fons? No hi ha paraules.

I ara si m'ho permeteu me'n vaig depressa a la caseta a fer foc per poder gaudir d'un senzill però bon dinar on no pot faltar un bon all-i-oli.

Les bones costums mai s'han de perdre.

MERCÈ

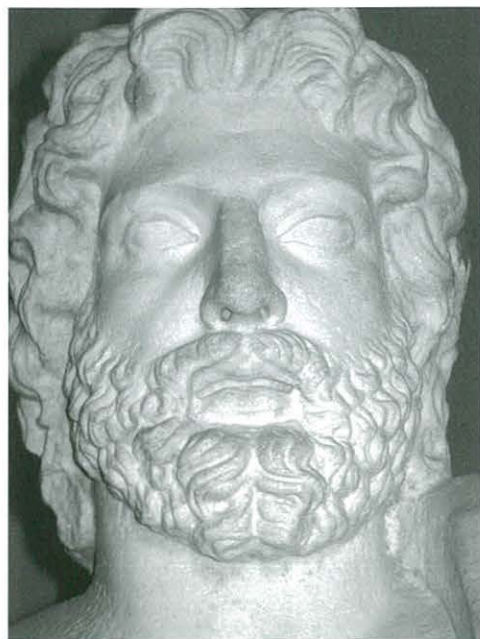


HISTÒRIES DE MITES GRECS

Persèfone i les llavors de magrana

Fa molts, molts anys, a la terra sempre feia sol, hi havia flors de tots els colors i els arbres produïen fruits durant tot l'any. La deessa Demèter cuidava els camps, plantava llavors, les regava i vigilava tant els arbres que sempre estaven preciosos.

Demèter havia tingut una filla amb Zeus i ella sempre jugava al costat de la seva mare, recollint flors. La filla de Demèter es deia Persèfone, i era molt bonica.



Quan anava pels camins amb sa mare, totes les flors s'obrien i elles reien, saltaven i parlaven de les seves coses.

Però baix de la terra es trobava el regne dels morts. Allí no hi havia sol, sempre feia fred i tot eren ombres fosques, soledat i tristor. El déu dels Inferns era Hades qui volia casar-se però no trobava ningú que el volgués: viure a l'infern no era un pla massa atractiu per a les noies boniques. Així que un dia, Hades va pujar a la terra per buscar una esposa i va veure Persèfone, que, com sempre, anava cantant feliç i contenta però aquell dia no l'acompanyava la seva mare. Com Hades ja es pensava que si li demanava a Demèter la mà de la seva filla no li concediria, va decidir raptar Persèfone, la va agafar pels cabells i se la va emportar en el seu carro de foc

tirat per uns cavalls que corrien desesperats, fent tremolar la terra per allà on passaven. La xica plorava i no entenia res del que li estava succeint.

Tots els arbres i les flors, en veure-ho, demanaven a Hades: -Deixa-la anar! Vol estar amb sa mare! Demèter s'enfadarà molt si li pren la seva filla!

Però Hades no semblava que sentís res. Només corria com un boig en direcció als Inferns. Amb tantes presses a Persèfone li va caure la diadema de flors que portava al cap al riu Estigi, riu que s'havia de creuar per arribar als inferns.

Com la xica no parava de plorar, Hades li va dir:

- No cal que ploris més, que aquí seràs la reina i no et faltarà res! Jo t'estimaré sempre!

- Vull estar amb la meva mare!- deia la noia quan es va veure enmig de tota aquella foscor del regne d'Hades.

Aquella tarda, quan Demèter buscava la seva filla sense trobar-la enlloc, gairebé es va tornar boja.

- És com si se l'hagués empassat la terra! pensava molt angoixada.

Estava tan amoïnada que va deixar de cuidar totes les flors, tots els arbres, tots els fruits: tot va començar a pansir-se i a fer-se malbé.

Quan Demèter ja no podia més, va seure a la vora d'un riu a rentar-se una mica la cara. Llavors el riu li va dir:

- Hades ha raptat la teva filla i se l'ha endut a l'Infern. Ara és la reina del món subterrani.

Ella, en sentir això va córrer a demanar ajut a Zeus:

- M'has d'ajudar: Hades s'ha endut Persèfone i jo no puc resistir la pena tan gran que això em causa. Si no està amb mi,estic tan trista que no puc cuidar ni les flors, ni els arbres, ni els seus fruits. Tot a la terra es pansirà i es quedarà mort.

Quan Zeus va sentir el perill que corrien totes les plantes, va pensar que tots els homes de la terra s'enfadarien molt amb ell si no solucionava el problema i ja no l'adorarien, ni li oferirien pregàries i sacrificis.

- Està bé! No ploris més! Ara avisaré Hermes, el meu missatger, i l'enviaré al regne dels morts. Que li digue a Hades que deixi anar la xica. Però podem tenir un problema: si ella ha menjat allí alguna cosa, ja no podrà tornar a la terra. És la llei. Ho sento.

Demèter mai havia anat tan ràpida, tenia tanta pressa que obligava a Hermes a volar desesperat. Volia arribar abans que Persèfone mengés res.

A l'Infern la xica no parava de plorar, i Hades insistia en que mengés alguna cosa, oferint-li els aliments més apetitosos per què s'hagués de quedar allí amb ell per sempre. Però ella no volia res, estava molt trista.

Passaven els dies, ella seguia sense menjar i Hades seguia oferint-li les fruites més delicioses. Persèfone començava a tenir gana i Hades li va presentar una magrana rogeta, partida pel mig, amb unes llavors brillants, molt temptadores... I li'n va donar dotze. Com Persèfone seguia resistint-se, Hades la va obligar a obrir la boca, volia que les tastés fos com fos. Quan estava a punt d'empassar-se-les....

- Atura't, Persèfone!- Per fi havia arribat Hermes.

La xica es va espantar tant amb el crit d'Hermes que es va empassar de cop sis llavors de la magrana i les altres sis li van caure al terra.

- Hades! Zeus m'envia a dir-te que deixes anar Persèfone amb la seva mare un altre cop. Però... crec que he fet tard perquè ella ja ha menjat.

- Ja, ja ,ja! He aconseguit fer-la menjar! Ara ella ja és meva per sempre. És la llei.

- Jo no sabia que existia aquesta llei i tu no m'ho vas dir. Ets un trampós. Només he menjat una miqueta; tan poquet que no compta! Si no em deixes anar no t'estimaré mai.

Hermes comprenia els sentiments de tots dos.

- Està bé! Demanarem consell a Zeus i el que ell digui s'haurà de complir: per això és el rei de tots els déus.

Zeus va trobar ràpidament la solució.



- Com només ha menjat sis granets dels dotze que li ha donat Hades, es quedarà amb ell sis mesos dels dotze que té l'any. Els altres sis mesos estarà a la terra amb Demèter.

És la meua ordre i cal respectar sempre la meua voluntat.

Així es va fer.

Amb el temps Persèfone va arribar a estimar Hades; i a la terra Demèter tenia sis mesos de felicitat i sis mesos de pena.

A la primavera i l'estiu, quan Demèter està amb la seva filla feliç i contenta com abans, els camps són plens de flors de colors i d'arbres verds que es carreguen de fruites. A la tardor i l'hivern, quan Persèfone torna amb Hades, les fulles dels arbres es tornen marrons, se sequen i cauen.



PROGRAMES, REVISTES
TARIFES DE PREUS, CATÀLEGS,
ALBARANS, FACTURES
I TOT TIPUS D'IMPRESSOS
COMERCIALS I PUBLICITARIS.
PAPER FOTOCOPIADORA.



**gràfiques
montsià**

C/. Migdia, 9 - Tel./Fax 977 57 31 60
43550 ULLDECONA (Tarragona)

E-mail: graf.montsia@terra.es

Mesos JUNY/JULIOL

JUEGOS Y DEPORTES TRADICIONALES. BOLOS

Fecha de emisión: 5 de junio de 2008.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Tamaño de los sellos: 40,9 x 28,8 mm.
 Tamaño de la hoja bloque: 105,6 x 79,2 mm.
 Valor postal: 0,43 euros cada viñeta más.
 Tirada: 500 mil.

Una altra sèrie de segells denominada *Juegos y Deportes Tradicionales* es va emetre el 5 de juny dedicada en aquesta ocasió a tres especialitats de jocs de bitlles: Cuatreada, Bolo leonés i Bolo palma, en format de full bloc, amb tres segells i tres vinyetes.



EXPO ZARAGOZA 2008

Fecha de emisión: 13 de junio de 2008.
 Procedimiento de impresión: Calcografía y offset.
 Papel: Estucado, engomado, mate y fosforescente.
 Tamaño de los sellos: 28,8 x 40,9 mm.
 Tamaño de la hoja bloque: 105,6 x 79,2 mm.
 Valor postal: 2,60 euros.
 Tirada: 500 mil.

Amb motiu de l'Exposició Internacional que va tenir lloc a Saragossa del 14 de juny al 14 de setembre de 2008 s'ha emès un segell en un full bloc que reproduïx una interpretació del monument a Goya. La catedral basílica de la Verge del Pilar de Saragossa apareix com a fons del full bloc, amb el logo *Expo Zaragoza 2008*.



FLORA Y FAUNA

Fecha de emisión: 1 de julio de 2008.
 Procedimiento de impresión: Offset.
 Papel: Autoadhesivo y fosforescente.
 Tamaño del sello: 24,5 x 35 mm.
 Tamaño del talonario: 177,52 x 86 mm.
 Valor postal: 0,31 y 0,60 euros.
 Tirada: Ilimitada.

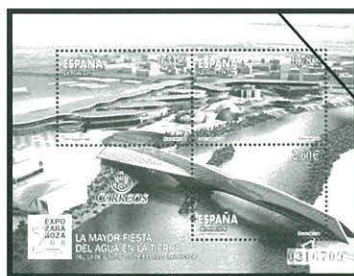


Correus ha posat en circulació dos nous talonaris autoadhesius dedicats a l'emissió Flora i Fauna en què es reproduïxen imatges de la dàlia i de l'abellerol. La dàlia, originària de Mèxic, pertany a les plantes herbàcies perennes amb arrels tuberoses. Es planta a la primavera i la floració es produeix des de començament d'estiu fins a finals de la tardor. L'abellerol és un ocell que habita a gairebé tota la península Ibèrica. És una espècie insectívora que generalment captura les preses volant. Viu a valls properes a rius on hi hagi arbres i arbustos.

EXPO-ZARAGOZA 2008

Fecha de emisión: 4 de julio de 2008.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Tamaño del sello: 40,9 x 28,8 mm.
 Tamaño de la hojita: 105,6 x 79,2 mm.
 Valor postal: 0,31; 0,78 y 2,60 euros.
 Tirada: 500 mil.

Aquest full bloc s'ha emès amb motiu de la celebració de l'Exposició Internacional *Expo-Zaragoza 2008*, un esdeveniment mundial que s'ha celebrat del 14 de juny al 14 de setembre i que ha girat al voltant del tema central, aigua i desenvolupament sostenible. A la part inferior esquerra, al costat del logotip de l'Expo Zaragoza 2008, el disseny mostra l'enunciat "La festa de l'aigua més gran a la Terra". Al fons del full es localitzen nombrosos pavellons i moltes infraestructures de l'Expo.



ADO (ASOCIACIÓN DEPORTES OLÍMPICOS)

Fecha de emisión: 8 de julio de 2008.
 Procedimiento de impresión: Offset.
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Tamaño del sello: 40,9 x 28,8 mm.
 Valor postal: 0,31 euros.
 Tirada: 1 millón.

Els XXIX Jocs Olímpics, que es van celebrar aquest any a la ciutat xinesa de Beijing, són el tema central del segell que es posa en circulació amb el qual es volen destacar els valors esportius, l'olimpisme i l'ajuda que l'ADO ha proporcionat al desenvolupament i promoció de l'alta competició. El segell reproduïx la imatge d'un atleta saltant i la llegenda Beijing 2008. A la dreta hi ha inserit l'acrònim de l'ADO, les emblemàtiques anelles olímpiques i els colors representatius de la bandera espanyola.



JUEGOS Y DEPORTES TRADICIONALES: LUCHA

Fecha de emisión: 16 de julio de 2008.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Tamaño del sello: 28,8 x 40,9 mm.
 Tamaño de la hoja bloque: 144 x 115 mm.
 Valor postal: 0,43 euros.
 Tirada: 500 mil.

La lluita, com a joc i esport tradicional, és una de les activitats més arcaïques de què es té constància. Ja es va practicar en els Jocs Olímpics de l'antiga Grècia i en època romana es va convertir en un mètode d'entrenament per als gladiadors. Amb aquesta emissió es recorden la lluita lleonesa, la lluita canària i el pal canari. L'emissió està formada per un full bloc de tres segells i tres vinyetes que recullen diverses escenes de lluita.



JUEGOS Y DEPORTES TRADICIONALES: REGATAS DE TRAINERAS

Fecha de emisión: 16 de julio de 2008.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Tamaño del sello: 40,9 x 28,8 mm.
 Valor postal: 0,43 euros.
 Tirada: 500 mil.



La sèrie titulada *Jocs i esports tradicionals*, s'amplia amb un segell dedicat a les regates de traineres. Aquesta modalitat s'emmarca en el grup de jocs i esports nàutics i aquàtics que gaudeixen d'un gran arrrelament popular, fonamentalment, a tota la cornisa cantàbrica: el País Basc, Cantàbria, Astúries i Galícia. El segell està unit a una vinyeta sense valor postal i formen una imatge conjunta que recrea l'escena d'una regata de traineres sota les ordres del patró.

DEPORTES - FÚTBOL - EUROPA 2008

Fecha de emisión: 24 de julio de 2008.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Tamaño del sello: 40,9 x 28,8 mm.
 Tamaño de la hojita: 105,6 x 79,2 mm.
 Valor postal: 1 euro.
 Tirada: Ilimitada.

Correus ha emès un segell per commemorar que la selecció espanyola de futbol s'ha proclamat guanyadora del campionat europeu d'aquest esport de l'any 2008, la fase final del qual s'ha celebrat a Suïssa i Àustria entre els dies 7 i 29 del mes de juny i en la qual han participat setze seleccions nacionals. El format del segell és el d'un full bloc en què figuren tots els components de l'equip nacional. La part destinada al segell reproduïx un motiu al·legòric a aquest esport.



PATRIMONIO NACIONAL. TAPICES

Fecha de emisión: 29 de julio de 2008.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Tamaño del sello: 33,2 x 49,8 mm.
 Tamaño de la hojita: 105,6 x 79,2 mm.
 Valor postal: 0,60 y 2,60 euros.
 Tirada: 500 mil.

Dos fulls bloc dedicats a l'emissió de Patrimoni nacional reproduïxen els tapissos titulats *El gronxador* i *El cec de la guitarra*, tots dos sorgits dels cartrons realitzats per Goya i que pertanyen a la temàtica denominada *quadres de costums*. Aquests dos tapissos, elaborats per la Reial Fàbrica de Madrid, van ser confeccionats sota la direcció de Cornelio Vandergoten, descendent d'una família de mestres tapissers naturals d'Anvers, que l'any 1774 es va fer càrrec dels tallers.

XXXIX CONCURS DE PESSEBRES



BASES

1.- TOTS ELS QUE VULGUIN PARTICIPAR EN EL XXXIX CONCURS DE PESSEBRES HAURAN D'INSCRIURE'S A LES OFICINES DE CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS DE BARCELONA, CARRER SANT LLUC, Nº 2, DES DEL DIA 10 FINS EL 24 DE DESEMBRE.

2.- HI HAURAN LES SEGÜENTS CATEGORIES:

CATEGORIA INFANTIL.....FINS ELS 8 ANYS.
CATEGORIA JUVENIL.....DE 9 FINS ELS 14 ANYS.
CATEGORIA ADULTS.....A PARTIR DELS 15 ANYS.

3.- S'ESTABLIRAN DOS PREMIS PER CATEGORIA QUE SERAN DE LES QUANTIES SEGÜENTS:

CATEGORIA	PRIMER PREMI	SEGON PREMI
INFANTIL	25 EUROS	15 EUROS
JUVENIL	35 EUROS	25 EUROS
ADULTS	45 EUROS	35 EUROS

4.- S'ANOMENARÀ UN JURAT QUALIFICADOR QUE PASSARÀ A VISITAR ELS PESSEBRES EL DIA 26 DE DESEMBRE A PARTIR DE LES 10:00 HORES.

5.-ELS PREMIS ES FARAN ENTREGA EL DIA 30 DE DESEMBRE AL PARC DE NADAL D'ULLDECONA.

ULLDECONA, NOVEMBRE DE 2008



ORGANITZA: CENTRE CULTURAL RECREATIV
COL.LABOREN: CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS DE BARCELONA
EXCM. AJUNTAMENT D'ULLDECONA
EXCMA. DIPUTACIÓ DE TARRAGONA
GENERALITAT DE CATALUNYA
DEPARTAMENT DE CULTURA

per Vicent Guimerà Sales

“LA FAVA (Faves seques) o PURE DE FAVA”



Ingredients:

- Fava granada o vella
- Pataca
- Bleda
- Ceba
- Primentó roig dolç
- Tomaca
- Aigua, arròs i sal.

Elaboració:

Per a fer estes faves, primer s'ha de traure la segona pell i partir-se per la meitat. Llavors les ficarem a bullir en aigua gelada. Quan estigue a la meitat de la cocció, li afegirem la pataca i la bleda i ho deixarem al xup-xup.

En una paella farem un sofregit de ceba, tomaca i dues cullerades de postres de primentó roig dolç, que li afegirem a l'olla de les faves. Quan falten uns 20 minuts, li ficarem dos o tres grapats d'arròs sense deixar de remoure, ja que se mos pot agafar al cul de l'olla (si falta aigua sempre n'afegirem de calenta). Sobretot que no falte lo condiment més agraït, la sal.

Racó poètic

Un cor per reposar

Com l'insecte cansat de tant volar
s'amaga dins del calze d'una flor,
així també voldria trobar jo
un cor obert i tendre on reposar.

Un cor on endinsar-m'hi i oblidar
pogués totes les coses, menys allò
que aquell cor em digués amb íntim to
per les meves misèries curar.

Que sigui aquesta flor una intacta rosa,
que sigui un lliri blanc trencat pel vent,
tant s'hi val; jo només cerco una cosa,
tota la resta m'és indiferent:
sols cerco un cor de dona carinyosa
on pugui reposar la meva ment.

MIQUEL QUEROL
Barcelona, 4 desembre 1946

Autopresentació a una desconeguda

No sé qui sou, gentil desconeguda,
però em plau tant mirar la vostra cara,
que el cor em diu serem amics des d'ara
perquè aquesta amistat Déu l'ha volguda.

I sento clar, molt clar, la simpatia
que neix de vós i arriba a dintre meu
no sé qui sou, ni el vostre nom, usia,
però estic tant content, quan em mireu!

I ara, amigueta, vaig a presentar-me:
Miquel Querol em dic i Gavaldà,
per servir a Déu i a vós molt estimar.

És Ulldecona on varen batejar-me:
músic, filòsof i versaire pla,
fóra feliç, si el viure fos cantar.

MIQUEL QUEROL
Barcelona, 26 d'octubre 1946